

ZPRAVODAJ

KLUBU VÝSADKOVÝCH VETERÁNŮ
PŘI VÚ 8280 PROSTĚJOV

37

ROČNÍK XV

číslo 1

Redakční uzávěrka: 3. 1. 2006

ZPRÁVA Z VÝROČNÍHO SHROMÁŽDĚNÍ

Vážení přátelé,

od výročního shromáždění našeho Klubu výsadkových veteránů uplynulo již několik týdnů. Zúčastnily se jej delegace většiny klubů výsadkových veteránů v České republice a početná delegace klubů vojenských výsadkářů ze Slovenské republiky, v čele s předsedou Antonem Múdrým. Naše jednání navštívila i řada hostů a našich příznivců, za všechny si dovoluji jmenovat místostarostu našeho města Miroslava Pišťáka, zástupce velitele Velitelství společných sil genmjr. Ing. Josefa Prokše a velitele 601. skss plk. gšt. Ing. Ondřeje Páleníka.

Všichni jmenovaní hosté, významným způsobem podporují činnost našeho klubu. To jsme mohli ocenit především při naší nejdůležitější akci, a to při SETKÁNÍ 2005. Naš mateřský, vojenský útvar 8280, ze kterého jsme vzešli a u kterého za dobu jeho trvání, vykonávalo vojenskou službu tisíce výsadkářů, pojal díky svému veliteli plk. Páleníkovi, tuto akci za svou, o čemž jste se mohli v červnu minulého roku přesvědčit. Svědčí o tom i četné dopisy, ve kterých vyjadřují své pocity nejen členové našich klubů, ale i jejich rodinní příslušníci a naši příznivci. Těžko si lze představit a slovy docenit, co všechno pro nás příslušníci 601. skss udělali a kolik úsilí a prostředků to stálo. V nás veteránech, upevnili příslušníci 601. skss a 102. pzpr víru v přátelství, kolegiální a soudržnost, která je všem bývalým i současným příslušníkům výsadkových jednotek vlastní. Předpokládali jsme na SETKÁNÍ 2005, podle zkušeností z předchozích SETKÁNÍ, účast kolem 300 členů, ale jen přihlášek jsme dostali více jak 400 a těch, kteří se zúčastnili a zaplatili účastnický poplatek bylo 385. Poděkování patří i našim členkám, za občerstvení v podobě drobných zákusků, pečiva a cukroví, které připravily bez nároku na úhradu. Všechno co jsme společně prožili, nás zavazuje k tomu, abychom podobné akce opakovali a podporovali.

Rok 2005, byl v mnoha směrech jubilejním rokem. Oslavili jsme v něm 60. výročí osvobození naší vlasti, sešli jsme se po pěti letech na SETKÁNÍ 2005, získali jsme díky sponzorským darům od akciových společností Hanácké železářny a pérovny, Annahutte a DT vyvýškovárna a mostárna klubový prapor. Připomněli jsme si, že je tomu již 45 let, co byla 22. výsadková brigáda přemístěna z Prešova do Prostějova, a že náš dlouholetý velitel plukovník František Mansfeld, se dožil ve zdraví 80-ti let.

Připomněli jsme si i významný den AČR – Den veteránů, který není jen pietní vzpomínkou na ty statečné muže a ženy, kteří přinášeli v minulosti, i za cenu nesmírných obětí, svobo-

du této zemi, ale připomenuli jsme si i tu skutečnost, že Den veteránů je v naší posádce dnem příslušníků 601. SKSS a 102. pzpr, kteří se zúčastňovali mírových misí na Balkáně a kteří jsou v poslední době vysíláni opakovaně do misí v Afghanistanu a v Iráku, kde plní náročné úkoly příkladně a se ctí, daleko od vlasti a svých blízkých.

Zdroj úspěchů minulých i současných výsadkářů je nutno hledat u zakladatelů vojska, generálů Palečka, Krzáka, plukovníka Černoty a dalších, kteří dokázali z generace na generaci v podvědomí příslušníků výsadkových jednotek udržet a předávat hrstku ke zbrani, vůli překonávat obtíže a těžkosti a mít pocit odpovědnosti nejen za sebe, ale i za své druhy. Heslo „vždy s úsměvem“ – které provázelo výsadkáře od samého počátku po dnešek, vyjadřuje to, co nás odlišovalo od jiných druhů vojsk a co se projevuje v kolegiálnosti, kamarádství a aktivní činnosti členů ve všech klubech výsadkových veteránů a vojenských výsadkářů.

Připomněli jsme si, minutou ticha, ty naše kolegy, kteří v roce 2005 odešli do výsadkového nebe. Začátkem roku to byl generál Karel Kuba a na jeho konci předseda KVV Chrudim, Ladislav Banašik. Těžko se vyrovnáváme s odchodem našich kolegů a přátel. Nic však nezměníme na tom, že se již káčí v našem lese.

Naš prostějovský KVV má v současné době 122 členů, z Prostějova a blízkého okolí, a 288 členů v Čechách a na Moravě, kteří se hlásí k příslušnosti našeho klubu a udržují s ním kontakt. Kládeme si za cíl, aby akce odpovídaly představě a zájmu našich členů, ale také našim možnostem.

V tomto roce a to nejen díky SETKÁNÍ 2005, jsme udělili na návrh regionálních klubů 51 pamětních medailí. Za příkladnou a obětavou práci, ve prospěch našich klubů jsme udělili 59 medailí ZA ZÁSLUHY, které jsme v roce 2005 udělovali poprvé a 14 ZLATÝCH ODZNAKŮ.

V srpnu bylo naše prostějovské letiště dějištěm 4. Mistrovství Evropy v parašutismu. Družstvo ASO, které vede mjr. PaedDr. Jiří Blaška a družstvo žen, které vede člen našeho klubu, kolega Ivan Hoššo, dosáhly na medailová místa.

Velký zájem projevují členové našeho klubu o ostrou střelbu z pistole, kterou pro nás již dvakrát organizoval 102. pzpr a na kterou zveme i sousední KVV. Uvažujeme i o tom, že mimo vlastní střelbu, provedeme souběž-

ně i další zajímavé disciplíny, jako například hod RG na cíl, hod šipkami a podobně.

V květnu minulého roku se naše čtyřčlenné družstvo ve složení kolega Hájek, Řepka, Zapletal Miloš a Zapletal Rudolf, zúčastnilo v Přerově střelecké soutěže ředitele 22. Krajského vojenského velitelství v Olomouci. Ze všech zúčastněných střelců byl nejlepší Ruda Zapletal.

Úspěch ve sportu jsme měli i na 1. ročníku Memoriatu zakladatelů výsadkového vojska – generálů Palečka, Krzáka a plk. Černoty, který organizoval KVV Praha, v krásném prostředí na řece Želivce. Memoriatl tým, že byl organizován poprvé neměl takovou popularitu, jakou si bezesporu zasloužil. Zúčastnilo se jej jen sedm družstev, dvě z KVV Praha, dvě z Chrudimi a po jednom z Liberce, Prsku a Prostějova. Našemu družstvu, ve složení Starý – Stará se podařilo zvítězit.

Věřím, že druhého ročníku, který jako pořadatelé plánujeme uskutečnit 8. – 10. září 2006, se zúčastní dvouletná družstva z většiny našich klubů jak z Čech, tak i ze Slovenska.

Memoriatl předpokládáme uskutečnit na UVZ 102. pzpr u Poštátu, nebo v lepším případě ve školícím a výcvikovém zařízení v Jívové u Šternberka. Propozice a organizační pokyny dostanou všechny kluby nejméně dva měsíce předem. V roce 2007 bude 3. ročník memoriatu organizovat KVV Chrudim a 4. ročník memoriatu v roce 2008 KVV Liberec.

V roce 2007 tomu bude 60 let, co vzniklo po 2. světové válce na území ČSR výsadkové vojsko. KVV Praha Navrhl instalovat stálou expozici výsadkového vojska naší armády, do letecké části Vojenského historického muzea. Pokud by se to podařilo, byl by to důstojný dárek k 60. výročí vzniku výsadkového vojska.

Naš časopis ZPRAVODAJ, který vydáváme 3 – 4 krát ročně, řídí redakční rada, kterou od června minulého roku vede kolega Čtverák. Finanční prostředky na přípravu ZPRAVODAJE k tisku a na jeho distribuci, se nám díky finanční pomoci klubů a jednotlivců daří zabezpečit. Tisk nám provádí topografický oddíl Velitelství společných sil v Olomouci. Představu o náročnosti práce redakční rady si jistě dokážete udělat sami.

Kolega Jugas, který byl ministrem financí od samého počátku existence našeho klubu, a který tuto funkci plnil příkladně, za což mu patří upřímné poděkování, předává svou časovou dobu svou funkci kolegovi Miloši Zapletalovi. Členem výboru však zůstává i nadále.

pokračování na str. 2

Závěrem této mé informace, přeji všem členům našich klubů v České a Slovenské republice, všem kterým se náš ZPRAVODAJ dostává do ruky, vašim rodinám a všem vám blízkým lidem, v roce 2006 jen to nejlepší a k tomu pevně výsadkové zdraví a modré nebe nad hlavou. Děkuji vám za váš aktivní přístup, pochopení a porozumění, které jste prokázali v průběhu tohoto roku při všech akcích, které výbor našeho klubu pro vaše pobavení, poučení a zábavu organizoval. Uděláme vše proto, aby i v tomto roce výbor našeho KVV splnil vaše očekávání.

*Předseda Klubu výsadkových veteránů Prostějov
Ing. Jindřich Starý*

JEDNÁNÍ PŘEDSTAVITELŮ KVV

Prostějov již 26. listopadu netradičně oděný do bílého sněhového roucha, přivítal zástupce M KVV, aby před výročním shromážděním KVV Prostějov se vzájemně informovali o svých akcích v roce 2005 a výhledech na rok 2006. Této poradě se zúčastnili funkcionáři M KVV z Plzně – kol. Jeřábek, Prahy – kol. Hanák, Vaněk a Plocek, Zlína – kol. Kolář a Pospíšek, Liberce – kol. Chromek, Chrudim – kol. Musílek, Hradec Králové – kol. Fišera, Brna – kol. Chlup, Pardubic – kol. Gallát, Žiliny – kol. Múdrý, Bratislavy – kol. Tuček, za skupinu výsadkářů z Luštěnic – kol. Wimmer, za Klub vojenských důchodců Náchod – kol. Honejšek a za redakční radu „Červených barety“ kol. Franík.

Účastníky přivítal předseda KVV Prostějov kol. Starý, který krátce zhodnotil minulý rok. Informoval o přípravě 2. ročníku Memoriálu zakladatelů výsadkového vojska, který bude v roce 2006 organizovat KVV Prostějov ve dnech 8. – 10. září. Organizaci tohoto soutěžního klání nabídl na rok 2007 KVV Chrudim a na rok 2008 KVV Liberec. Jejich zástupci tuto nabídku přijali. Dále informoval, že v letošním roce bylo uděleno 51 pamětních medailí, 59 medailí „Za zásluhy“ a 14 Zlatých odznaků, které jsou největším oceněním našeho klubu. Tento odznak je udělován jen neaktivnějším členům KVV. Upozněl na záměr zřízení expozice výsadkového vojska ve Vojenském historickém muzeu v Praze. Nejednotný názor byl na ujednocení klubového stejnojmenného. Většina zástupců se přiklonila k současné úpravě tj. s klasickým vojenským červeným baretem.

Kol. Vaněk z M KVV Prahy upozornil na možnost prezentovat natočené videozáznamy v televizi. Kol. Franík seznámil s tím, že nechali vyrobit kravaty se znakem bratislavského KVV, a že občasník „Červené barety“ je možné číst na webových stránkách internetu. Kol. Tuček oznámil, že ve Smolenici, rodišti slovenského vynálezce padáku Baničovi budou letos instalovat sochu. Kol. Múdrý pozval k účasti na Memorál Jozefa Gabčíka, který se bude konat 20. května v Žilině. Jako nový regionální klub se prezentovalo 38 bývalých vojáků základní služby – výsadkářů z Luštěnic. Vzhledem k tomu, že nebydlí v jednom místě, chtějí se scházet jednou ročně. Jejich mluvčím je kol. Kubíček.

Podrobnější informace o činnostech jednotlivých M KVV v uplynulém roce budou zveřejněny ve zprávách ze zasedání výročních jednání.
kol. Opletal

V LIBERCI OSLAVILI 10. VÝROČÍ KVV

Samostatná regionální skupina výsadkových veteránů zahájila svoji činnost na konci roku 1995.

Jejími prvními členy byli kol. L. Sadílek, M. Vojtěch, J. Najman a J. Vlček. Skupina se scházela k občasným schůzkám zpravidla v bytě manželů Sadílkových. Její činnost byla zaměřena zejména na vyhledávání nových členů a udržování kontaktů s KVV při VÚ 8280 Prostějov.

Příchodem kol. J. Chromka v roce 1996 se činnost skupiny přenáší do prostor Armádního sportovního střediska DUKLA Liberec, což mělo pozitivní vliv na zvýšení operativnosti celé skupiny, v jejímž čele v této době byli kol. Vojtěch a Sadílek. Vedle vyhledávání nových členů se členové skupiny zapojili do akcí pořádaných prostějovským KVV, či jinými zájmovými skupinami v rámci hnutí KVV, jako např. setkání veteránů v Prostějově, Prešově, Chrudim, Vyškově, Starých Splavech, setkání Geptovců apod. Na konci roku 1997 bylo ve skupině registrováno již 15 členů.

Zásadní zlom v činnosti skupiny nastává po prvním výročním setkání členů 13. 2. 1998.

Na tomto setkání proběhlo:

- schválení oficiálního názvu „Klub výsadkových veteránů v Liberci“
- zvolení historicky prvního 4 členného výboru ve složení: kol. M. Vojtěch (předseda), L. Sadílek, J. Najman, J. Vlček
- schválení zásad přijímání nových členů, včetně kategorie bývalých vojáků zákl. služby

• přijetí prvního vlastního Ročního plánu činnosti klubu výsadkových veteránů Liberec Závěry tohoto jednání vnesly do života klubu zcela novou kvalitu. Systematická a plánovitá činnost výboru přináší postupně významné úspěchy. Patrné je to zejména na progresivním růstu členské základny. K 1. 1. 1999 již bylo registrováno 21 členů, v průběhu roku 2000 vzrostl počet na 44 členů, od roku 2001 se průměrný počet členů ustálil na 50 členech, což je pro činnost klubu stav optimální.

Nárůst členské základny postupně vyžadoval změny v organizaci vnitřního života klubu a v řídicí činnosti výboru. Počet členů výboru byl zvýšen na 7 členů. Do výboru nově přibyli kol. J. Chromek, B. Loždina, L. Ochotný a po přirozených výměnách výbor postupně doplnili R. Semusio, J. Málek, A. Smolík a M. Vaníček.

Počínaje rokem 1999 byla započata tradice Novoročních výstupů na Ještěd. Neméně úspěšná je tradice turistických a poznávacích zájezdů, o které je stále větší zájem. V péči našeho klubu byly organizovány zájezdy do Harachova, Špindlerova Mlýna, Prahy, Chrudim, Vratislavi a Jelení Gory v Polsku.

Na základě rostoucího zájmu o provedení praktických seskoků padákem byla v roce 2000 navázána spolupráce s místním Paraklubem, který je součástí Libereckého aeroklubu. Výsledkem této spolupráce jsou již 4 ročníky uskutečněných seskoků, jichž se zúčastnilo celkem 12 našich členů.

Významnou součástí klubové činnosti je spolupráce s místními vojenskými útvary. V roce 1996 byla započata spolupráce s ASS DUKLA Liberec, která nám s pochopením pro naši činnost vytváří téměř nadstandardní materiální zázemí. Naši členové ve prospěch DUKLY pomáhají při zabezpečování pořadatelské služby při sportovních akcích, zejména při ligo- vých utkáních volejbalového klubu. Za zcela

výjimečnou považujeme spolupráci s Libereckými chemiky. U základů této spolupráce stál dnes již zesnulý kolega generál Karel Kuba, který se podílel v roce 1998 na organizaci první profesionální jednotky AČR – 9. roty chemické ochrany. Do řad našeho klubu byli přijati 3 profesionální vojáci z řad chemiků splňující podmínky členství. Zástupci našeho klubu jsou pravidelně zváni na všechny významné události útvaru. Naše červené barety se tak úspěšně prezentují při setkáních s občanskou veřejností, s významnými představiteli společenského i politického života, především však před vojenskou veřejností a jejími představiteli, včetně zahraničních hostů.

10 let činnosti klubu je přesvědčivým důkazem životaschopnosti KVV. Na půdě klubu se sdružují téměř všechny generace poválečného výsadkového vojska.

Výročním setkáním členů KVV v Liberci ve dnech 4. – 5. 11. 2005 byly završeny oslavy letošního jubilea – 10-ti let samostatné činnosti klubu.

Důstojnost oslav byla umocněna účastí významných hostů (delegacími KVV SR, KVV Prostějov, Zlín, Brno, Chrudim, Hradec Králové, Praha a Plzeň). Pozvání přijal i místostarosta města Prostějova p. Miroslav Pišták a v zastoupení velitel 601. skupiny speciálních sil v Prostějově i řada dalších významných hostů regionu Liberec.

Nedílnou součástí oslav bylo odhalení pamětní desky 71. pvpr z let 1947 – 1952 v areálu posádkového památníku v kasárnách – sídla chemické brigády. Tradiční páteční večer s hosty, byl spojen s oslavou životního jubilea 80-ti let kol. Františka Mansfelda, který je řádným, ale i čestným členem libereckého klubu.

Desetiletou historii klubu ve svých vystoupeních vzpomenu první předseda klubu kol. M. Vojtěch a současný předseda klubu kol. J. Chromek. Za aktivní podíl na činnosti klubu byli vyznamenáni 3 členové medailí „Za zásluhy“ a 6 členů pamětní medailí KVV. Mezi vyznamenanými byli i současný náčelník ASS DUKLA a velitel 31. brigády radiální, chemické a biologické ochrany, bez jejichž pomoci by aktivity klubu byly značně omezeny.

Ke spokojenosti účastníků setkání přispěli svým naturálním darem sponzoři – pivovary Svijany a Jizerské pekárny.

10 let činnosti klubu jsem jako předseda klubu charakterizoval takto: „Je to 10 let velmi plodné a úspěšné práce. Na to co jsme dokázali můžeme být právem hrdi. Naš klub dnes stojí na velmi pevných základech a je nedílnou součástí rodiny KVV ČR.“
kol. Chromek

VZPOMÍNÁME

Již v lednu minulého roku se MKVV Kyjov – Hodonín rozloučil se svým předsedou kolegou Miroslavem Bžonkem z Rohatec. Svou veselou povahou a rozverným vystupováním byl mezi svými členy velmi oblíben a svými příspěvky na jednáních KVV Prostějov byl vždy aktivní. Redakční šotek zapřičinil, že vzpomínku na něj zveřejňujeme s ročním zpožděním. Omlouváme se. Zavzpomínejte na něj s námi.

VÝZVA II

Ve Zpravodaji č. 36 jsme zveřejňovali výzvu kol. Juřička, ve které informuje o zámyslu pražské organizace KVVV k 60. výročí založení výsadkových jednotek instalovat stálou výsadkovou expozici ve Vojenském historickém muzeu v Praze.

O tom, že to myslí vážně, svědčí to, že se k nám dostal dotazník, ve kterém žádají o podání informací k organizačnímu vývoji a činnosti výsadkových vojsk v období let 1947 až do dnešní doby. Chtějí znát osoby, které by jim mohli podat informace a doklady o různých zvláštních událostech a činnostech, např. DOSLETU, SOKOLA a SVAZARMU. Vyzývají všechny, kteří by mohli zapůjčit nebo věnovat různé části výstroje, výzbroje, odznaky, nášivky, fotografie, předpisy, diplomy a jiné tiskoviny.

Pokud tedy můžete a chcete pomoci, znovu uvádíme kontaktní adresu: **Ing. František ŘANDA, Višňová 26, 140 00 PRAHA 4.**

Víme, že různé ohlasy již od Vás byly. Např. kolega František Pokorný se ozval, že do této akce by mělo být zahrnuto i další kulaté a to padesáté jubileum. Dne 1. 10. 1957 totiž vznikla první samostatná jednotka hloubkového průzkumu a to sabinovský ÚTVAR ZVLÁŠTNÍHO URČENÍ. Kádrově byl postaven z části příslušníků VÚ 8280, který byl dislokován v Prešově a 3 důstojníky dodala

Zpravodajská správa MNO. Té byl tento útvar ze začátku také podřízen, i když třha jeho materiálně-technického zabezpečení zůstala ležet na bedrech VÚ 8280.

U kolébky útvaru nestáli sice žádní zkušení váleční veteráni, ale mladí, pracovití výsadkáři – velitel npor. Alois KLINDERA, který byl určitou dobu v misi OSN v Koreji a viděl na vlastní oči, jak ten tehdejší nepřítel vypadá. Zástupcem byl npor. František POKORNÝ, který měl zkušenosti z výsadkové přípravy, byl výtečný střelec ze všech zbraní jednotky a vedl i ženijní a pořadovou přípravu a výuku němčiny. Zástupcem pro politické věci byl npor. Jaroslav ALINČE, který i mimo jiné vyučoval angličtinu. Z počátku sice chyběli poddůstojníci, ale ti se postupně rekrutovali z nejlepších vojáků. Protože byl proveden velmi kvalitní výběr vojáků a ostatních důstojníků ze strany ZS MNO útvar zkrátka dosahoval výtečných výsledků, i když musel překonávat i některé menší nezdary.

Za dva roky by měla být v přehledu života výsadkových jednotek tato epizoda v komplexní činnosti výsadkářů podchycena alespoň na jednom výstavním panelu, a to za aktivní podpory a vyřízení některých vojáků z povolání této jednotky. Kolega František Pokorný, Okružní 191, 796 01 Prostějov, je připraven nabídnuté materiály shromáždit a předat organizátorům připravované expozice.

kol. Opletal

Co nebylo v Liberci řečeno

Musím se Vám svěřit, že když sedím zde mezi Vámi, mám zvláštní, velmi příjemný pocit. Celého mě to prostupuje. Mám jej v hlavě, v prsou, v celém těle. O tento můj vnitřní pocit slasti se chci s Vámi rozdělit. Vědomí, že jsem mezi těmi, kteří v různém období a po různou dobu, u různých výsadkových útvarů přistupovali k plnění úkolů vojenské služby s cílem být mezi těmi nejlepšími mě naplňuje tím vnitřním blahem. Jsem mezi lidmi stejně „krevní skupiny“. Všichni, sice z různých pohnutek, brali na sebe těžkosti výsadkového výcviku, náročné povinnosti svého zdokonalování v mnoha vojenských odbornostech, těžkosti a obtíže při vědomí velkého rizika v míru, nehledě na životní rizika při případném bojovém nasazení. Všichni

procházelí obdobími osobního uspokojení, ale i rozčarování, pochybnostmi a nadějemi. Hřálo je vědomí hrdosti nad tím, že jsou něčím výjimeční, jedineční, že jsou výsadkáři. Kolektivní duch v jednotkách ve kterých žili je posiloval i v jejich osobních ambicích a pomáhal jim uspokojovat jejich tužby. Byli obdivováni mezi známými i rodinnými příslušníky. Vypěstovaný duch sounáležitosti zůstal a žene nás všechny do jednoho houfu.

Proto jsou nyní zde, plni blahých pocitů jako já, uspokojení nad tím, že se opět setkali, že se svou přítomností mohli vzájemně potěšit. To jsem si uvědomoval, když jsem mezi nimi při jednání Klubu výsadkových veteránů v Liberci.

Vzdávám hold organizátorské neúnavnosti těch, kteří před 10 lety z potřeby setkávají se s těmi, kteří měli stejné pohnutky a tužby, stejné obavy a stejnou odvahu a chuť poprat s těžkostmi, podchytili nejzapálenější a neaktivnější. Byli to kolegové Sadlék, Vojtěch, Najman a Vlček. Dokázali na sebe nabalit další a další, mající stejnou potřebu a vybudovali pevnou organizaci, stojící na aktivitě dalších funkcí. Současní členové výboru v čele s kolegou Chromkem, stále hledají možnosti, způsoby a prostředky jak organizovat akce při

kterých by se všichni bavili, hlouběji poznávali a třeba i prokazovali své současné schopnosti. Vyslovují svůj hluboký obdiv všem, tuto organizátorskou práci dělají, protože dobře vím, co je za tím úsilí, hledání, vymýšlení, jednání, zabezpečování. To všechno převážně bez osobních nároků. Chci jim všem tímto poděkovat a požádat o to, abyste jim aktivně pomáhali a tak, aby liberecký klub patřil stále mezi nejlepší.

kol. Opletal

PROSTĚJOVSKÉ LETIŠTĚ

Tak by bylo možné nazvat výstavu v těch sálech prostějovského muzea, která dokumentuje všechno, co mělo nebo má společného s tímto letišťem a přilehlými kasárnami.

Dokumenty z výstavby, ze zahájení a rozvíjení činnosti leteckých útvarů, až po Letecké učiliště do začátku 2. světové války. Fotografie významných představitelů, velitelů, ale i instruktorů leteckého výcviku a frekventantů dokumentuje významnou úlohu při výstavbě letectva první republiky. Tvůrci výstavy nezapomněli připomenout několika fotografiemi i činnost německé Luftwafe a bombardování letiště spojeneckými letci za 2. světové války. Je zdokumentována krátká činnost Leteckého učiliště před jeho odsunem na východní Slovensko a podrobně mnoha fotografiemi i dokumenty činnost dopravního a virtuálního pluku spolu s 22. výsadkovou brigádou.

Do této části jsou zařazeny i nejzávažnější trofeje a doklady o vzniku a rozvoji současné naší pěchy, Armádního sportovního družstva. Fotografie nejstarších, ale i současných reprezentantů tohoto družstva provokují mnohé naše vzpomínky. Současnost je zaznamenána fotografiemi nástupů příslušníků speciálních útvarů na prostějovském náměstí před jejich odlety na zahraniční mise i z jejich pobytů při plnění těchto úkolů. Překvapivě působí množství modelů zhotovených prostějovskými modeláři, i značné množství plastických modelů, které vyrábí jedna prostějovská firma a rozesílá do 40 zemí světa, Dobové uniformy dotváří celou atmosféru této výstavy.

Výstava je kompletním dokumentem o tom, co kdy bylo spojeno s prostějovským letišťem. Díky organizátorům za tento záslužný čin.

Kol. Opletal

VINOBRANÍ

V pozdním odpolední se nad Plumlovskou přehradou tvořil opar, když po přehradní hrázi přejezděl náš plně obsazený autobus. Údivem nad tím, vystrkovaly ryby hlavy z vody, vykulovaly oči a otvíraly své tlamičky. To jsme se přepravovali do restaurace PANEL, kde bylo připraveno přivítání k zahájení našeho tradičního vinobraní.

Ve dveřích prochází všichni „očistou“ v podobě stopky slivovice a rozsazují se podle vzájemné náklonnosti u tabule obřezkané připraveným pohoštěním a hrozny vína, které je doplňováno přinášenými dobrotami od jednotlivých účastníků. Když je tato „výzdoba“ doplněna lahvemi bílého a červeného vína, může se po přivítání kol. Starým začít beseda. Tu vede pohledná Šárka, jinak pracovnice Krajského vojenského velitelství v Olomouci o povinnostech a právech vojenských důchodců. Po nemnoha zodpovězených dotazech je servírován dobrý hovězí guláš, a k tomu již zaznívájí první tóny z harmoniky. Brzo je zábava v plném proudu. Naši pěvci, převážně ve smíšeném sboru, střídají národní, mezinárodní i prstonárodní písně až do dvanácté hodiny, kdy náš prezident zavelel k odchodu.

Tradiční setkání se nám opět vydařilo.

Výroční shromáždění KVV Praha

Výroční shromáždění KVVV Praha se uskutečnilo 10.12.2005, kterého se zúčastnilo 49 členů a 12 hostů, zástupců M KVV z Prostějova, Liberce, Zlína, Hradce Králové, Chrudimi a Písku.

Ve zprávě o činnosti předseda kolega Hanák vyhodnotil plnění akcí v průběhu uplynulého roku. Po zprávě o činnosti byla kolegyně Suchomelovou přednesena zpráva o hospodaření – účetní uzávěrka za rok 2005. V diskusi vystoupili kolegové Starý, Vondra, Chromek, Janků, Musílek, Chymčák, Řanda, Vaněk a Štrajta a předseda Svazu vojáků z povolání plk. Prokeš.

Kolega Jaroslav Vondra ml. obdaroval nejaktivnější členy krásnými dary. Pro volební období 2006 – 2008 byl zvolen výbor ve složení: předseda – kol. J. Hanák, první místopředseda – P. Gavlas, členové – L. Dvořáček, M. Juříček, F. Řanda, M. Solmoši, V. Suchomelová, A. Štrajta, M. Vaněk.

Závěrem výročního shromáždění bylo přijato usnesení, ve kterém byla schválena změna názvu klubu na „Klub vojenských výsadkových veteránů Praha“.

kol. Čtverák

ZLÍN OPĚT BILANCOVAL

Výroční setkání a posezení se ve Zlíně uskutečnilo dne 3.12.2005 jako pracovní společenská akce. Za účasti 65 členů KVV Zlín, zástupců KVV z Prostějova, Prahy, Liberce, Bratislavy, Žiliny a Trenčína a hostů – starostů Uherského Brodu a Bánova.

Po přednesené zprávě o činnosti, která obsahovala výčet akcí, které výbor připravil pro členy klubu, následovala zpráva o hospodaření. Dále byly uděleny pamětné medaile KVV. V rozpravě vystoupili zástupci MKVV a starostové se svými pozdravy. Bylo připraveno bohaté občerstvení včetně večeře a nápojů. Rovněž jak bývá zvykem, byla připravena bohatá tombola. Při živé hudbě a tanci se rozpránila družná zábava. Výboru KVV Zlín patří poděkování za výbornou organizaci této společenské akce.

kol. Čtverák

MELODY MAKERS UMÍ

Ti, kteří se zúčastňují kulturních akcí pořádaných KVV Prostějov byli odměněni mimořádným zážitkem. Vystoupení souboru Ondřeje HAVELKY v prostějovské divadle byl pro ně nevšedním zážitkem. Již to, že hudba vítala diváky v předšálí divadla před vlastním koncertem, bylo nevídané. Samotný koncert věnovaný stoletému výročí hudby Jaroslava JEŽKA, Jana WERICHA a Jiřího VOSKOVCE byl oslavou hudby let třicátých až padesátých minulého století.

Všichni hudebníci v rámci koncertu osvědčili vynikající úroveň v sólových partech, za které byli odměňováni potleskem v průběhu vystoupení celé orchestru.

Famózní vystoupení hosta orchestru Juraje BARTOŠE na jazz trubku přitlačovala posluchače do sedadel, aby následně propukli v bouřlivý potlesk. Všichni účinkující i jako česky řečeno „soumení“ a tak to byl zážitek nejvyšší úrovně, který byl korunován skupinou „stepu“.

Těmto protagonistům se plně vyrovnal Ondřej HAVELKA. Kdo se zúčastnil, tak si to plně užil.

kol. Opletal

GEN

kpt. v.v. Ladislav BANAŠÍK

* 17.11.1928

+ 13.10.2005

V rámci vojenské služby v letech 1951-1953 nastoupil k výsadkovému vojsku a parašutismus mu učaroval. I když pracoval jako horník, věnoval se výchově mládeže k výsadkovému výcviku a vycvičil mnoho mladých mužů a žen v tomto náročném sportu v rámci tehdejšího Svazarmu. V roce 1961 byl povolán na vojenskou cvičičku k výsadkovému vojsku. Tam našel svůj nový životní cíl a práci vojenského výsadkáře věnoval svůj další život a veškerý volný čas.

U výsadkových jednotek v Chrudimi, Prostějově, Košicích a Pardubicích prožil ta nejlepší pracovní léta. Měl na svém kontě více jak 2500 seskoků, získal řadu vyznamenání, titul výsadkáře mistra a byl uznávaným výsadkářským instruktorem. Svoje zkušenosti a znalosti, jakož i smysl pro preciznost a odpovědnost zúročil především v letech 1976-1986, kdy pracoval v té nejnebezpečnější oblasti padákové a výsadkové služby jako zkušební výsadkář v armádním středisku výzkumu a zkoušení padáků Praha. Jako instruktor padákové služby se podílel na výcviku pilotů ozbrojených sil Libye.

V roce 1986 odešel do důchodu a nadále se věnoval výchově parašutistické mládeže na letišti v Chrudimi. Začal studovat historickou literaturu, zejména o našem odboji, o našich

parašutistech v zahraničí a našich legiích. Hledal v archívech a i jinak, zejména cestou žijících příbuzných, či pamětníků. Shromáždil mnoho hodnotných archiválií, poznatků i osobních věcí našich parašutistů z domova i ciziny. V polovině 90. let založil při 43. výsadkovém praporu v Chrudimi Klub výsadkových veteránů. Pod jeho vedením, kterému se věnoval s obrovským nasazením se klubu dařilo uskutečnit mnoho pěkných akcí. Byl velmi aktivním předsedou, za což obdržel Zlatý odznak KVV a celou řadu uznání. Všichni naši chrudimští kolegové vědí kolik zajímavých, převážně vzpomínkových akcí, každý funkční rok dokázal zorganizovat. Byl

tahounem klubové činnosti a jeho zásluhou byl KVV Chrudim jedním z nejlepších a nejaktivnějších klubů. Zůstalo po něm dílo, které si nepochybně zasloužil uznání a obdiv.

Žil zajímavě a naplno ve své práci i po odchodu do důchodu. Ve Vlčnově, kde žil, se staral o zajišťování nejrůznějších potřebných záležitostí obce.

Armáda ČR mu posmrtně poděkovala 20. 10. 2005 v pražském krematoriu ve Strašnicích, posledním roz-

loučením, se všemi vojenskými poctami za účasti významných vojenských představitelů a Klubu výsadkových veteránů. I to svědčí o tom jak si naše společnost kolegy Ládi Banašíka považovala.

Zpracováno podle dopisu kolegy Rychlého, jednatele KVV Chrudim, a doplněno KVV Prostějov

Mise ISAF v Afghánistánu

Mírová operace ISAF, která pod velením NATO působí na území celého Afghánistánu, má za cíl zabezpečit stabilitu a bezpečnost pro další mírový rozvoj země. Součástí této operace, je již opakovaně mise složená s příslušníky 102. pzpř, která operuje v severovýchodní oblasti Afghánistánu, v údolí řeky Pjandž, v nadmořské výšce kolem 2000 metrů, kde žije podle dostupných pramenů přibližně 150 000 obyvatel. Hory, které údolí obklopují, patří k pohorí Hindukúš a jejich vrcholy dosahují nadmořské výšky od 3000 do 5000 metrů. Základnu, kde spolu s našimi průzkumníky jsou němečtí a dánští vojáci, obývá přibližně 250 osob. Je izolována od okolního světa vysokými valy a ostnatým drátem. Svým blízkým domů mohou naši vojáci dvakrát týdně zavolat telefonem a poslat e-mail.

Úkolem našich vojáků je mimo jiné i spolupráce s místními obyvateli, doprovod humanitárních konvojů a udržení bezpečnosti v oblasti. Zjišťují při pravidelných kontrolách potřebu zdravotnického materiálu, léčiv, pitné vody a v případě potřeby zabezpečují i lékařskou pomoc. Ne vždy, se však setkávají s porozuměním. U předchozí mise, se stalo v několika případech, že našim vojákům bylo zabráněno vstoupit do vesnice a dokonce byli napadeni i kameny. Místní obyvatelé se báli o svá maková pole, která jim zabezpečují obživu,

to bylo důvodem jejich negativního chování vůči příslušníkům mise, možná větším, než jsou důvody náboženské, nebo politické. Oblast, ve které naši vojáci působí, totiž patří mezi největší v produkci opia. Není žádným tajemstvím, že se z Afghánistánu vyváží minimálně 4000 tun opia ročně, což pokrývá celosvětovou produkci heroínu, vyrobeného právě z afgánského opia, minimálně z 80%, a že u venkovského obyvatelstva je větší výjimkou, že rodina nemá maková pole, než že jej má. Pěstování máku představuje pro afgánského zemědělce desetkrát větší výdělek, než pěstování obilí. Místní lidé proto pěstování máku považují za naprosto běžnou věc. Aby tomuto problému, naši vojáci mohli jakýmkoliv způsobem čelit, však nemají mandát. Vyhledávání a ničení makových polí provádí pouze afghánské jednotky, bez valného úspěchu.

Úroveň života obyvatelstva, v oblasti, kde naši vojáci působí, se zcela vymyká našim představám a hodnoty civilizace a našeho životního stylu, které jsou nám vlastní, jsou prostým afgháncům zcela cizí a nepřijatelné. Ani tato skutečnost neulehčuje situaci příslušníkům mise, při plnění jistě velmi náročných a odpovědných úkolů. Pohyb mimo základnu bez přílby, zbraně a neprůstřelné vesty je téměř nemyslitelný. Vážíme si jejich odvahy a obětavosti, přejeme jim, ale i sobě, aby se všichni vrátili ve zdraví ke svým blízkým doma.

kol. Jindřich Starý

Víte že

1. Členové klubu Petr a Pavel Braunovi přivedli na výroční setkání KVV Liberec, svoji maminku Julii, populární a známou z medií a televize, rekordmanku v tandemovém skákání v nejstarší věkové skupině (88 let). Dostalo se jí srdečného přivítání a vysokého uznání všemi účastníky.

2. Všem, kteří jako členové jsou přihlášení do KVV Prostějov a v daném roce mají kulaté výročí od 60 do 90 let zasíláme blahopřání od našeho výboru. V letošním roce je jich pěkná řádka – celkem 73. Jejich jmenný seznam uvádíme:

Málek, Solař, Čtverák, Jurková, Opletal, Majerech, Hudský, Pekárek, Lorencová, Sommer, Hurdálková, Bizdra, Křivánek, Tabarelliová, Šimíková, Stavný, Jeremiáš, Ondřeják, Petruška, Čábelka, Pokorný, Hurdálek, Stará, Hošek, Levec, Úlehla, Honejšek, Hrbeček, Smolík, Gill, Rybníková, Průcha, Ondříček, Tomčík, Plesar, Kadeřábek, Stross, Bukáček, Čtverák, Vlček, Habr, Sova, Popelář, Večeřa, Pochylý, Uřídil, Čejka, Vrlík, Vávra, Hodulová, Váňová, Gold, Holý, Stára, Dobner, Adámková, Plesarová, Burešová, Chromek, Křourek, Malovaný, Gottfried, Kurková, Valenta, Křivák, Hricová, Beneš, Bašta, Bílek, Solmoši, Haman, Dostálek a Filip.

3. Milé překvapení a pozornost čekala na oslavence 80 letého čestného člena klubu Františka Mansfelda od členů a hostů v předvečer výročního setkání KVV Liberec. Mohutné hurá a výsadková hymna na uvítání, srdečné blahopřání spolu s dary tím byla vyjádřena úcta svému bývalému veliteli 22. výsadkové brigádě všemi přítomnými. Jak příznal oslavenec byl tímto aktem velmi dojat, balzámem na jeho duši a nostalgickou vzpomínkou jako by stál před svými bývalými jednotkami. Toto přiznání nás všechny potěšilo.

4. Slavnostní zahájení 4. Mistrovství Evropy v parašutismu bylo před prostějovskou radnicí na náměstí T.G.Masaryka, za přítomnosti všech družstev, Český národní tým reprezentovali borci DUKLY Prostějov.

Mistrovství Evropy v klasických parašutistických disciplínách v Prostějově se zúčastnili parašutisté těchto zemí: Česká republika, Dánsko, Finsko, Francie, Německo, Chorvatsko, Itálie, Maďarsko, Polsko, Portugalsko, Rakousko, Rumunsko, Rusko, Slovenská republika, Slovinsko, Spojené arabské emiráty, Srbsko a Černá Hora, Švédsko, Švýcarsko, Turecko, Ukrajina. O umístění našich reprezentantů jsme informovali v „Z36“.

5. Generálporučík Ing. Pavel Štefka náčelník GŠ AČR, který převzal záštitu nad Mistrovstvím Evropy v parašutismu při jeho zahájení mimo jiné řekl: „Český sportovní parašutismus patří svými výkony mezi vůbec nejúspěšnější sportovní odvětví. Od roku 1956, kdy Gustav Koubek a Jožka Maxová přivezli do naší vlasti první tituly mistrů světa v parašutismu, můžeme počítat medaile z významných mezinárodních soutěží a mistrovství na desítky. Pokládám za důležité zdůraznit, že rozhodující podíl na tomto úspěchu mají sportovci z Armádního sportovního střediska DUKLY Prostějov“.

6. Fantastickou tečku za loňskou sezónou udělali parašutisté ASO para DUKLA Prostějov. Kvalitním vystoupením v říjnu při závěrečné dílu Evropského poháru 2005 ve švýcarském Locamu dosáhli úspěchu, když v konečném pořadí ovládli soutěž družstev a díky Jiřimu GEČNUKOVI vyhráli také hodnocení jednotlivců. O týmové zlatě se kromě GEČNUKA zasloužili Jiří VEDMOCH, Miloš JURČA, Ivan HOVORKA, Hynek TÁBOR a Libor JIROUŠEK.

7. Po generální údržbě všech budov u našeho patronátového útvaru VÚ 8280 dostala nová kabát i letitá tribuna na nástupišti útvaru. Pyšně se měděným kovaním.

8. Na prostějovsku se na podzim konalo vojenské mezinárodní cvičení ASSEGAI EYES 2005, kterého se zúčastnil i brigádní generál Stephen LAYFIED, zástupce NŠ Sboru rychlé reakce NATO. Ten ocenil schopnosti a morálku prostějovských vojáků takto: „Během svého působení v AFGANISTÁNU dokázali získat na tamní poměry až neuvěřitelné zpravodajské informace“. „Příslušníci 601. skupiny speciálních sil představují elitu a my jsme na ně právem hrdi“ zdůraznil místostarosta Prostějova M. PIŠŤÁK.

9. Před odjezdem na další zahraniční misi do AFGANISTÁNU se příslušníci 102. průzkumného praporu v září rozloučili na prostějovském náměstí. Při té příležitosti dekorovali jejich prapor starosta města Prostějova Ing. Jan TESAR a místostarosta M. PIŠŤÁK stuhou s nápisem „Svým vojákům město Prostějov“. Zajímavost – velitelem tohoto kontingentu je pplk. Ing. Jindřich STARÝ, syn našeho prezidenta klubu.

10. Dne 4. 11. 2005 se na náměstí T. G. Masaryka konalo oficiální přivítání 40 členné jednotky 102. průzkumného praporu, která se vrátila z úspěšné mise v AFGANISTÁNU. Přivítání byl osobně přítomen ministr obrany ČR Karel KÜHNL, zástupce náčelníka GŠ generálporučík KOLKUS, brigádní generál Michal PAŽŮR, starosta města Prostějova Ing. Jan TESAR, místostarostové PIŠŤÁK a UCHYTL a další hosté. Ministr obrany ve svém projevu poděkoval všem příslušníkům jednotky, ale i rodinným příslušníkům. Příslušníci jednotky, která se zúčastnila uvedené mise byli dekorováni medailemi.

11. Kolega Jindřich PŘÍVRATSKÝ se stal předsedou M KVV v Hradci Králové.

12. O svoji radost se s námi rozdělil kolega KUDRNÁČ. Jeho syn s manželkou Boženou okusili slastný pocit volného pádu při tandemovém seskoku, který uskutečnili 46 let po prvním seskoku kol. KUDRNÁČE.

MEMORIÁL „ZAKLADATELŮ VÝSADEKOVÉHO VOJSKA“

Vedení Klubu výsadkových veteránů Praha připravilo 1. ročník Memoriálu v přesvědčení, že tento rok bude počátkem dlouhé řady soutěží výsadkových veteránů. Memoriál u nás každoročně slavíme památkou našich prvních velitelů, legend výsadkového vojska, generálů Palečka, Krzák a plukovníka Černotu.

Copak o to, nápad je zrodil jedna dvě, ale realizace, to je zase něco jiného. Nepředstavitelné úsilí našeho předsedy Pepy Hanáka a kolegyně Vendulky Suchomelové bylo korunováno úspěchem a Memoriál v překrásném prostředí Rekreačního zařízení Želivka se uskutečnil 9.-11. září 2005. K účasti se přihlásilo sedm dvoučlenných družstev. Po dvou družstvech KVV Chrudim a KVV Praha, po jednom družstvu KVV Prostějov, KVV Písek a KVV Liberec. Družstva dvoučlenná s možností koedukace nahlásily kluby Prostějov a Liberec tak, že ze čtrnácti soutěžících byly i dvě kolegyně.

V sobotu kolem poledne jsme se všichni sešli v prostoru RZ Želivka a po krátké prezentaci a ubytování jsme pádili nad tábořiště, kde se již připravovalo vše pro seskok vojenských výsadkových instruktorů z vrtulníku. Počasí nám přálo a seskok šestnácti instruktorů byl více než zdařilý před zraky nespočetných diváků. Potom následovala v zařízení RZ Želivka beseda se seskocivšími instruktory. Večer pak při selátku na rožni bylo v jedné zábavě provedeno rozlosování pořadí jednotlivých družstev. Každý ze soutěžících dostal propozice Memo-

riálu současně se stručnými životopisy našich legend, kterým je Memoriál zasvěcen.

Vlastní závod byl složen z disciplin: z orientačního běhu se dvěma kontrolami, střelby ze vzduchové pistole, střelby ze Sa-Po, hodů granátem na cíl, hodů útočným nožem na cíl a hodů šipkami do terče.

V neděli ráno po snídání byla bleskové připravena jednotlivá stanoviště soutěží a hlídky se v desetiminutových intervalech vydaly na trať. Soutěže probíhaly ve veselé a přátelské atmosféře, legracek bylo všude dost, jak se na výsadkáře sluší a patří. Až to bylo divné jedné z početných diváček, která mi řekla: „...jak je to možné, na Vás je znát, že jste celkem drsní chlápíci, ale k sobě se chováte tak hezky, kamarádsky, to se dneska nevidí“. Odpověděl jsem jí, že to je asi náš sounáležitost k červeným baretům, že jsme výsadkové veterány, řekla jenom, ať nám to dlouho vydrží, že je to opravdu hezké. Asi měla pravdu!

Po závodech jsme vše uklidili rukou společnou a nerozdílnou a po obědě jsme se vydali autobusem na Křemešník. Trochu sprchlo, ale nekazilo to náladu při zajímavé prohlídce s výkladem o zdejší krajině, vegetaci a zvláštnostech. Potom už jsme ujížděli do Želivi, kde na nás čekala ta pravá česká pouť. Každý zde našel něco pro své potěšení, nebo pro radost svých blízkých, prostě „z pouti“. A pak již hurá zpět do RZ Želivka na večeři (krůta na rožni), ale hlavně k vyhlášením výsledků jednotlivých soutěží, ale i celého Memoriálu.

Bezpečně prvé bylo družstvo KVV Prostějov ve složení kol. Starý – kol. Stará s výsledným časem 37,25. Jako druhé se umístilo družstvo KVV Chrudim ve složení kol. Rychlý – kol. Blažek s výsledným časem 37,25. Jako třetí se umístilo druhé družstvo z KVV Chrudim ve složení kol. Musílek – kol. Kraus s výsledným časem 44,46. Pomyslnou „bramborovou medaili“ získalo družstvo KVV Praha ve složení kol. Štrajt – kol. Vaněk. Cenu útechy dostalo družstvo KVV Liberec ve složení kol. Sadílek – kol. Sadílková.

Byli hodnoceni i vítězové jednotlivých disciplín, a to:

1. místo hod granátem – kol. Štrajt z KVV Praha
1. místo hod nožem – kol. Tvrz z KVV Praha
1. místo ve střelbě SA-Po – kol. Kabát Antonín ml. z KVV Písek

Hod granátem měl ve skutečnosti vítěze dva, ještě kol. Blažek z KVV Chrudim, který však neuspěl v následném rozhodnutí.

„Sláva vítězům a čest poraženým: nejdůležitější je zúčastnit se!“

Příští ročník Memoriálu bude v režii vítězného KVV Prostějov.

Tradice je zahájena a účastníci tohoto prvního ročníku vřele souhlasili s tím, aby ředitel Memoriálu, kol. Pavol Gavlas poděkoval těm, kteří se o zdárný průběh největším podílem zasloužili tj. Pepovi Hanákovi a Vendulce Suchomelové. Vskutku krásným, přátelským posezením v chatě kl. Vendulky Suchomelové jsme v radostné pohodě zakončili 1. ročník Memoriálu „Zakladatelů výsadkových vojsk“.

kol. Placek KVV Praha

„MOJE PRVNÍ PREVENTIVNÍ REHABILITACE“

V roce 1964 po skončení VVU OJ ve Vyškově jsem se dobrovolně přihlásil ke službě u výsadkového vojska. Reagoval jsem tak na nábor, který v závěru mého studia prováděli ve VVU OJ příslušníci 22. výsadkové brigády.

Jaké bylo moje překvapení, když jsem se po dovolené, jako vyškolený tankista, při nástupu k 22. vb dozvěděl, že jsem zařazen jako velitel 1. minometné čety u 65. výsadkového praporu.

Minometné rotě velel por. Vojtěch ŠÁBEK, pedant a puntičkář.

Služba plynula a já se zapracovával jako vel. 1. čety, který současně plnil na cvičení a při ostrých střelbách funkci staršího důstojníka palebného postavení minometné rotě, protože velitel rotě byl na pozorovatelně. V roce 1966 jsme začali jezdit na preventivní rehabilitaci do Piešťan. Já jsem měl tehdy plánovaný termín v první polovině měsíce března a nástup na PR zasahoval do druhého týdne pobytu na VVP Libavá. Současně v tomto týdnu bylo plánováno rotní taktické cvičení minometné rotě, které řídil tehdejší NŠ mjr. BUKÁČEK. Neustále jsem rozníval jak to bude, když mám jít na cvičení a současně druhý den cvičení nastoupit na preventivní rehabilitaci. Bylo mi řečeno, že se vše dozvím.

Zahájili jsme cvičení v prostoru Domašova a po vysazení prováděli plánovanou činnost, zaujímali palposty, řešili střelecké úkoly. Během dne jsme se přesunuli do prostoru letiště Libavá. Zde jsme zaujali palpost. Bylo asi 16,00 hod. když se ozval výstřel ze samopalu, přišel ke mně mjr. BUKÁČEK a řekl: „Seš mrtvej! Lehni si na zem“. Lehl jsem si na zem, trochu poprchávalo, takže to byl zážitek. Velitel 2. čety por. MUSIL na dotaz řídícího cvičení co bude dělat, si nevěděl rady. Ležel jsem na zemi a naplil úst polohlasně mu říkám: „Odeber mi doklady a pohřbi mě“. Mjr. BUKÁČEK to slyšel, a napomenul mě zvýšeným hlasem: „Řekl jsem, že seš mrtvej!“ Nakonec z por. MUSILA vypáčili co bylo třeba, byla určena obsluha minometu, která mě změřila a začala kopat hrob. Když byli asi v polovině, mjr. BUKÁČEK kopání ukončil, obrátil se směrem ke mně a prohlásil: „A můžeš jet do lázní“. Byl jsem rád, že to skončilo, protože jsem byl dost promočený, a nervózní co se bude dít dále.

Asi v 17,00 hod. jsem vyrazil pěšky do Libavé, sbalil si své věci, motospojka mě odvezla do Domašova, vlakem jsem se dostal do Prostějova a druhý den odjel do Piešťan na preventivní rehabilitaci. Nástup jsem tedy nezmeškal.

kol. Fafílek

KULTURA A MY

S příchodem podzimních plískanic a nopak babího léta je tradicí v našem klubu, že začneme toužit po kultuře.

Několikaleté úzké kontakty s distribucí vstupenek Mahenova divadla v Brně nám umožňují organizovat zájezdy na některá vybraná divadelní představení. V září to bylo dílo Henrika IBSENA „ROSMERSHOLM“ a v říjnu „PAST NA MYŠI“ od A. CHRISTIE.

Že Vám ve většině to nic neříká? Také v našem plně obsazeném zájezdovém autobusu jsme jeli již z Prostějova plni očekávání, a měli naději, že se budeme dobře bavit a prožitek bude stát „za tu námahu“. Pro čtenáře Zpravodaje by nebylo zajímavé číst zdoluhavé hodnocení jednotlivých vystoupení. Tedy stručně. I když IBSENOVA hra byla vyšperkována excelentním vystoupením slovenského herce M. HUBY, někdeff z nás psychologii hry „nestrávil“ a byli zklamáni.

Na říjnové představení jeli účastníci plni očekávání. Detektivka byla dobrá, viděli jsme jeden „mord“ a na závěr zjistili, že vrahem nebyl zahradník, ale za policistu se vydávající delikvent. Režijně však hra byla pojata jako „kašparína“, takže herci své role přehrávali a byla z toho vlastně „praštěná fraška“. Takže v obou případech nic moc.

kol. Opletal

VZPOMÍNKY

„ZROD MYŠLENKY“

Bylo to 13. srpna 1993 kdy klub vojenských výsadkářů ČR pořádal zájezd autobusem z Prostějova do Prešova, s mezipřistáním v Žilíně-Vlčince.

Zájezd přivítal velitel žilinské posádky a 3. Odradu vojenských výsadkářů v Žilíně plk. Ing. Jozef TUČEK, CSc. a za bývalé výsadkáře plk. v.v. Mgr. Pavel BUČKA. Přítomen byl i mjr. v.v. Štefan LEŠKO. První pohostění bylo chlebem a solí. Další zastávka byla na Strečné a pak cesta pokračovala do Prešova. Po cestě jsme se ještě zastavili ve Vysokých Tatrách.

V Prešově zájezd přivítal mjr. Bronislav FIAČAN, který u výsadkového průzkumného praporu zastával funkci proviantního náčelníka a zároveň pro logistiku. Po oficiálním přivítání v posádce Prešov účastníci zájezdu shlédli ukázky bojové techniky a prostorů útvaru.

Po obědě si část účastníků prohlédla město a část byla na ligovém utkání ve fotbale. Večer jsme vzpomínali na časy společné služby v Prešově. Tam vznikla myšlenka založit klub vojenských výsadkářů Slovenské republiky.

Začal pracovat organizačně-přípravný výbor ve složení:

plk. PhDr. Peter ŠVRLO

plk. Ing. Ján REPASKÝ

plk. Mgr. Pavel BUČKA

plk. Ing. Jozef TUČEK, CSc.

Později se složení přípravného výboru doplnilo o kolegy Jozefa JENDRUŠÁKA, Františka GLATTERA a Jána KOPECKÉHO. Potom již následoval zakládající sněm v Žilíně.

kol. Pavel Bučka

„TEPLÁKOVÁ ROTA“

Asi nevíte, proč se mě 2. výsadkové rotě 65. výsadkového praporu říkalo tepláková. Já Vám to povím.

V roce 1959 se blížilo vyvrcholení výcvikového roku. Tím mělo být rotní taktické cvičení s bojovou střelbou. Asi 3 měsíce před prove-

dením tohoto cvičení jsem znal jeho zámysl. Po seskoku do terénu, zeslábná výsadková rota o třech četách, s četou těžkých kulometů, četou 82 mm minometů a hospodářským družstvem se přesune asi 110 km na místo zasazení, kde dřívou ztřeč (s ostrou střelbou), zničí nepříteli a přehradí stanovený směr.

Po poradě s veliteli čet – por. Z. Veškrnou, por. P. Malinovským, por. J. Paličkou, velitelem čety TK por. Bašem, vel. min. čety čet.abs. J. Suchánkem a předsedou SSM des. Maškou jsem rozhodl ve smyslu hesla: „Těžko na cvičišti, lehkou na bojišti“, rotu důkladně připravit. Jedním z opatření bylo, že po dobu výcviku budou mít všichni příslušníci rotě, pod cvičnou uniformou navlečené tepláky. Velitelé čet a já ještě navíc zimní oteplovací vložky. Tak jsme cvičili za letních veder a upevňovali tělesnou zdatnost i morálku.

Při jednom rozvodu do zaměstnání objevil ZVP praporu kpt. Kubišta u jednoho vojáka, že má pod uniformou tepláky. Věc začal vyšetřovat a tak jsem musel požádat velitele praporu mjr. Gallátu, abych se mohl před rotou svléknout. Sundal jsem uniformu, zimní vložky, tepláky a zůstal jsem v teplém spodním prádle. Potom se svlékla celá rota. Tak se naše akce provalila a rota dostala přívlastek „tepláková“.

Nutno dodat, že příprava na cvičení splnila očekávání. Rota i bez čety por. Veškmy (která zakufrovala) splnila úkol výtečně, včetně střelby.

Zpracováno podle dopisu kol. P. Bučky

„FRAJEŘINA“

Odpolední sluníčko rozsvítlo tisíce diamantů na sněhové pokrývce. Trpěly se i zasněžené stromy. Občas z nich s temným zahučením spadla část bílé peřiny.

Sjížděl jsem dolů z kopce a za mnou pět členů mé skupiny. Vraceli jsme se z odpoledního lyžařského výcviku, který byl v plánu zimního soustředění naší jednotky v Kamenici v Orlických horách.

Před sebou jsem uviděl skupinu řidičů jak pod vedením důstojníka Chlupa vstřebávají návyky pohybu na lyžích. Sun krok, sun – cik, cak vystupovali do kopce.

Frajersky jsem stříhнул jeden oblouk a dalším obloukem jsem objížděl tyto lyžaře. Tím jsem se dostal mimo plánovanou, známou cestu do tábora, a náhle byl přede mnou metrový sráz, pod ním odplužený sníh a silnice. Terénní skok, lyže se boří do nahnutého sněhu a já plachtím na vozovku. A bác! Naráží na mě osobní auto ŠKODA, lyže se lámou, ale vázání KANDAHÁR je pevně drží na botách. Aby se při sjíždění paty bot nezvedaly, byly zajištěny upínacím řemínkem. Ocítám se mezi předními koly auta a to zastavuje. Řidič vyskakuje z auta a odbíhá k jeho zádi s křikem „PRO KRISTA – já jsem přejel chlapa“. Já ale skuhrám: „Já jsem tady vpředu, pomozte mi vylézt!“ To již nad srázem stojí celý moje skupina. Sundávají lyže a namáhají se mě vytáhnout z pod auta. Objevuje se i kolega Ondříček a doktor Tomčík. Ten okamžitě kontroluje všechny mě životní funkce, zvláště pátrá po nějakých zlomeninách, které naštěstí nenachází. Přesto povolává sanitku a odváží mě do nemocnice na rentgen.

Vedle několika pohmoždění a odřenin, jsem za tuto mou frajeřinu, žádnou jinou újmu neutrpěl, přesto jsme to dost zaplil.

Podle vyprávění kol. Lejska zapsal kol. Opletal

Vydává klub výsadkových veteránů Prostějov pro potřeby svých členů. Neprodejně.

Kontaktní adresy:

Ing. Jindřich STARÝ – předseda
Dětkovice 26, 798 04 Určice, tel. 582 357 311
Ing. Jindřich ČTVERÁK – místopředseda
B. Šmerala 15, 796 01 Prostějov, tel. 582 341 050
František LEJSEK – člen redakční rady
Šárka 24, 796 01 Prostějov, tel. 582 343 605
Bankovní spojení:
účet 188 989 286, kód banky: 0300

grafické zpracování a tisk
Centrum geografického zabezpečení
104. zabezpečovacího praporu Olomouc